



# DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLVII.

ZATURDAG den 30sten JULY 1859.

No. 30.

Uit Nederlandsche Couranten tot 29 Juny jl.

— Onder het opschrift *Frankryks Italiaansche plannen*, leest men in het jongste nummer der *National-Zeitung* onder anderen het volgende: "Eigenlyk behoorde men achter het opschrift boven dit opstel geplaatst een vraagteeken te stellen, want hetgeen de Franschen eigenlyk in Italië beoogen, is tot heden, niettegenstaande de verklaring door den Keizer daaromtrent gegeven, dat hy gekomen is om dat land te bevryden, zoo duister gebleven, dat wy de ware oorzaak of het doel niet bevroeden. Bedoelde verklaring komt volstrekt niet overeen met hetgeen de Franschen sedert eeuwen in het schild voerden, zoo dikwelf zy gewapenderhand de Alpen zyn overgetrokken. Noch hante Koningen, noch hun eerste Keizer togen derwaarts uit om het land te bevryden, en Karel VIII, Frans I, Lodewyk XIV, Bonaparte, Eugène de Beauharnais, Murat, zy moeten zich allen zeer vergist hebben ten opzichte van de ware belangen van Frankryk, indien Napoleon III, de bevryder, nu eerst den spyker juist heeft getroffen. Het is mogelijk, dat de tegenwoordige Keizer verstandiger is dan zyne voorgangers in het gezag, maar voorloopig vinden wy het voorzigtiger om te wankouwen en te gelooven dat ook deze Keizer eene oud-Fransche dwaling onder de leden heeft. Wy zyn steeds van oordeel, dat de belangen van Duitschland, zoodaer van Pruisen vorderen, dat aan de Franschen niet de beslissing over het lot van Opper-Italië worde overgelaten." Hierby komt nog iets. Gaan wy na, dat de misbruiken der pauselyke regering zeer groot zyn, dat de daardoor gerezen klagen te veel bekend zyn en toch ziet men hoedanig de houding is van Keizer Napoleon jegens den Paus. Het is eene oude bekende spreuk, welke in Italië tot een punt van geloof is geworden, dat er geen grooter vyand voor de vryheid en de nationaliteit van Italië bestaat, dan de wereldlyke heerschappy des Pausen.

"By de Italianen is het gevoelen algemeen verbreid, dat het invoeren van een goed en krachtig bestuur in den Kerkelyken Staat, gepaard met de vereischte hervormingen, eene groote en noodzakelyke weldaad voor het ganse schiereiland zou zyn. Indien dat alles in zyn oorden en bedorven toestand wordt gelaten, zoodaer Keizer Napoleon dezelfde gedragstyn blijft volgen jegens den Paus als hy tot heden gedaan heeft, mag men ten opzichte van zyne plannen met Italië vermoedens opperen, maar zekerheid ten opzichte van zyne bedoelingen heeft men volstrekt niet."

— De *Preussische Zeitung* bevat een hoofd-artikel, waarin onder anderen gezegd wordt, dat het Fransch-Sardinische leger zich naby de grenzen van Duitschland beweegt. Daar de Prussische regering behaardelyk heeft verklaard dat zy de meening koestert, dat de vryheid van Duitschland als aan hare zorg is toevertrouwd, en vermits het Italiaansche geslacht steeds groter uitbreiding verkrygt, Engeland en Rusland zich op eene grootsche schaal uitrusten, zou de regering aan hare pligt en den geest der nationaal-trouw worden, indien zy niet ooreenkomstig den geest handelde, waardoor Pruisen groot te worden."

— In de diplomatische kringen te Parys wil men weten, dat Frankryk, Sardinië en Rusland zyn overeengekomen om geen grondslag tot bemiddeling aan te nemen, welke aan Oostenryk het behoud van eenig grondgebied in Italië zou veroorloven. In die kringen houdt men het voor mogelijk, dat Keizer Napoleon, na de eerstvolgende overwinning, met aan Oostenryk een wapenstilstand zal voorstellen, op dat de onderhandelingen zullen kunnen worden geopend op een door hem aan te geven grondslag. Daardoor zouden de onderhandelingen van andere staten, die welligt

bemiddelenderwyze zoude willen optreden, worden verydeid.

— Uit Zwitserland is een zonderling gerucht te Parys overgewaaid. Men beweert namelyk, dat, ten gevolge van eene overeenkomst tusschen Napoleon III en Victor Emanuel de Savoyarden, met toepassing van het algemeen stemrecht zouden worden geroepen zich te verklaren of zy Sardiniësch willen blijven, dan wel Fransch worden.

— Men verneemt, dat de Keizer van Oostenryk eertlang een byeenkomst zal houden met den Prins-Regent van Pruisen. Men verwacht de uitvaardiging van twee gunstige besluiten betreffende de Protestanten en de Israëlieten.

— Indien het lot der wapenen de Franschen verder in Italië begunstigt, dan zal er waarschylyk door den Keizer een wapenstilstand worden voorgesteld. Zoo denkt men althans te Parys over de zaak. In dezen tusschentyd zou men dan tot onderhandelingen overgaan op de volgende voorwaarden: toekenning van Lombardye aan Sardinië; vryverklaring van Venetië en zyn aanhoorig grondgebied, nagenoeg op de wyze als de Hanzesteden; behoud voor Oostenryk van de provincie Verona en den bekenden vierhoek. Tot dit laatste zou men voornamelyk overgaan, om den Deutschen Bond in zyn yver voor Oostenryk, niet te zeer te kwetsen. Het zal, wanneer die voorstellen werkellyk gedaan mogten worden, natuurlyk de vraag zyn, of Oostenryk zich daarmee zal veree-

— In goed onderrigte kringen wil men weten, dat de circulaire van prins Gortschakoff van den 27 Mei jl. heeft bygedragen om te Berlyn besluiten tot rytheid te brengen, waarvan dat tot mobielmaking van zes Prussische legerkorpsen het eerste gevolg is. Deze korpsen hebben eene sterkte van 240,000 man. Men wil dat zy aan den Nederryn en de Main zullen byeengetrokken worden, en wel zoo dat zy twee korpsen zullen vormen onder den veldmaarschalk von Wrangel en den minister van oorlog v. Bonin, terwyl de Prins-Regent het opperbevel zal voeren. — Men meldt wyders dat de Deutsche Bond den prins-regent van Pruisen tot bondsveldheer zal benoemen.

— Uit Peteraburg wordt gemeld: Zoo als bekend is, heeft prins Gortschakoff in zyne circulaire aan de kleine Deutsche staten, de juiste positie van Rusland uiteen gezet. Zoodaer de bond onzijdig blijft, zal Rusland dit ook doen. Aan Pruisen heeft Rusland deze wyze van zien, hoewel niet langs diplomatischen weg, kenbaar gemaakt. Men verzekert, dat de Keizer zelf aan den Prins-Regent heeft geschreven en hem gemeld, dat het regtvaardig is, dat daar Oostenryk den oorlog begont heeft, die mogendheid ook alle gevolgen, aan zich zelve te wyten hebbe, indien zy overwinnen wordt. Rusland heeft immers ook den oorlog in de Krim, vopraal door de houding van Oostenryk, moeten verdueren, en Pruisen heeft toen niets gedaan om dien krijg te weehouden.

— In het Russische en andere Deutsche staten worden steeds door de voornaamste ingezetenen, waaronder zich ook vele leden der kamers bevinden, adressen aan de regering gericht, waarin de noodzakelykheid wordt betoogd, om Oostenryk, zoo spoedig mogelijk, tegen den algemeenen vyand by te staan, en de heiding hiervan aan Pruisen over te laten.

— Volgens byzondere mededeelingen van Berlyn, die den veldslag van Magenta hebben medegemaakt, blijkt, dat ruim 13,000 man van beide syden aldare gebleven zyn. In de *Zurich Zeitung* wordt een bericht gelezen uit Bellinzona op den 23 Juny geschreven, dat geheel en al tot bevestiging strekt van het bovenvermelde. De gemeenteraad van Magenta begroot het aantal begraven militairen

op 13,442, van welke de grootste helft Franschen is.

— Men verzekert, dat de Keizer van Oostenryk alsnog niet gezind is om eenig aanbod tot bemiddeling aan te nemen, maar liever op zyne nog voorhanden strydkrachten wil vertrouwen, dan op de welwillendheid en matiging van den Keizer der Franschen.

— Men rekent het aantal Oostenryksche troepen, in de nabyheid van Verona en de Mincio, als ook hooger op by de Etsch vereneigd, op een bedrag van 300,000 man.

— De *Oestd. Post* meldt ten opzichte van de troepen, welke thans opkomen, "dat zy allen mannen zyn van 28 tot 32 jaren; dus in de eerste volle kracht des levens. Met het meeste regt mag gezegd worden, dat nu eerst de kern ouzer troepen in het veld zal trekken. Vroeger hebben by Montebello, Palestro, Magenta en Melegnano jongelingen gestreden, die nog nooit tegenover den vyand hadden gestaan; zy hebben er den vuurdoop ontvangen. Thans trekken 175,000 man in het veld, die grotendeels den oorlog in 1849 hebben medegemaakt, zoodaer in Italië als in Hongarye. Indien jongelingen zoo hardnekkig zich konden verdedigen als zy hebben gedaan, wat mogen wy dan niet verwachten van de keurbanden van de kern ouzer legers? Met gespannen verwachting zien wy de begiening nopens de heldedaden te gemoet, welke door hen aan de boorden van de Mincio en Oglio zullen worden bedreven."

— De generaal Wimpfen en de generaal Canoz van Oostenryk het kommando aanvaarden van het eerste en tweede leger van Italië. De veldtuigmeester v. Hess zal kwartiermeester-generaal en chef van den staf zyn.

— Naar men heeft vernomen, hebben de nederlagen, welke het Oostenryksche leger heeft geleden, aanleiding gegeven tot zwaar beklag onder de tot den grooten staf behorende hoofd-officieren. De generaals Clam-Gallas en v. Lichtenstein moesten verlangen om zich voor een krygsraad te verantwoorden, ten aanzien van de beschuldiging van den generaal Giulay, dat zy zonder last zyn teruggetrokken, waardoor de slag van Magenta is verloren. Verder verneemt men, dat de kolonel Kuhn, de chef van den staf van den generaal Giulay, eene memorie aan den Keizer heeft gezonden, waarin hy aantoon, in welke omstandigheden de genoemde veldheer is afgeweken van het plan, hetwelk hy had behoeven te volgen. Uit die memorie zou blyken, dat de verlies van het Oostenryksche leger alleen het gevolg zyn geweest van de styfhoofdigheid of de onbekwaamheid van den generaal Giulay. De kolonel Kuhn en de generaal Benedek meenen ook het verlies van den slag van Magenta zoo sterk hebben aangetrokken, dat hun hoofdhaar binnen weinige dagen geheel wit is geworden.

— Men verneemt, dat ten gevolge eener uitdrukking over den generaal Clam Gallas in het rapport van generaal Giulay, aangaaende den slag van Magenta voorkomende, tusschen beide heilige woordenwisselingen hebbed plaats gehad.

— De generaal Giulay, die naar zyn eiland-goederen in Hongarye vertrokken heeft te Weenen 25,000 fl. geschonken naar de verpligting der gekwetsten by het Oostenryksche leger. Men zegt, dat hy door den generaal Clam Gallas tot een tweeslachtig is uitgedaagd. Dit duel zou eerst na het einde van den oorlog plaats hebben. Men had beproefd eene verveening tot stand te brengen, maar was daarin nog niet geslaagd.

— Ten blyde de troepen van een grooten slag te bevryden, by het oprukken naar het oorlogstheater, heeft de Oostenryksche veldheer van oorlog bepaald, dat de randsels voor den oorlog op marsch zyde zyn.





